

Orrea *Neucastel*
 Deuana *Banburg*
 Eboracum *York*
 Deuana *Doncaſtre*
 Caleua *Oxonia*
 Luentinum *Pouuesland*
 Venta *Briſtoun*
 Vxella *Kreckhornwel*
 Iſca *Exceſtre*
 Toltapis *Teno, Tenet*
 Counos *Schepey*

De Gallia.

Allorum nomē magno fuit olim Romanis, Græcis et Asiaticis terrori, capta dirutaq; ab eis Roma, uictis Macedonibus, & subacta ea Asia parte quæ ab eis Galatia siue Gallogræcia dicta est. Mira foeminarū Gallicarum fuit & est foecunditas, ut plurimas semper emiserit Gallia colonias: nec hodie potest Gallicū solū eos ferre, quum multa milia, inferioris sortis homines, in Hispaniam ac Germaniam quotannis migrent. Soli item foecunditas non minor, ut Itali & Hispani sæpissime soleant à Gallis frumēta desiderare, unde Māruanus: terra hominum frugumq; ferax. Galli primo dicti à lacteo & candido colore, γάλα enim lac dicitur. Franci hodie uocantur à Francis Germaniæ populis, à quibus Gallia ferè tota subacta est. Si mores hominū nosse cupis, ignea mens Gallis, mobile pectus, rerum sitibundi nouarum, leti, alacres, & in conuiuia prouisi. Causidicorum nomen apud Iuuenalem obtinere Galli, hodieq; tenent, ut qui forensia litigia pro re interim minima concitantes quod Germani & Hispani nunquam nisi coacti faciunt. Vnde affirmare auisim plures esse aduocatos, procuratores, & tabelliones in una Gallia quam in decem Germanijs ac Hispanijs. Senatorum ordines, Parlamenta uocant, in aliquot urbibus pulchre sunt instituta, ut Parisijs, Rothomagi, Tolose, Burdegalię, Gracinopoli, &c. Quatuor cuique præsides, & consiliarij plurimi.

Hi quasi Druidum cōcilij successores de rebus magnis & appellatione remota sententias ferunt, Arresta uocant, quæ deinceps pro lege seruantur. Nec cauidicis tantum, sed aliarum omnium disciplinarū professoribus est Gallia reaferta. Testis Parisiēsis Academia, post ipsam Tolosana iurisperitorum mater, & alia plurimę: sed omnium quæ in orbe sunt clarissima Parisiensis. Ad quam uniuersi ex Europa ferè Christiani ad theologiam, philosophiam, ac liberales ceteras disciplinas ediscendas concurrunt. Duodecim præterea uiros ex omni nobilitate electos, Fræcipares appellatos, à Caroli magni tempore obseruant Galli. Sex ecclesiastici, quorum tres duces, Remensis archiepiscopus, Laudunensis, & Lingonensis. Tres comites episcopi, Bellouacensis, Nouionensis, Catalaunensis. Secularium tres duces, Burgundus, Normandus, Aquitanicus: comites tres, Flandrensis, Tholosanus & Campanus. Horū sex nullus hodie in Gallia extat, ipsomet Rege illos sibi titulos uendicant. Flandriæ porro comitatum Carolus Cæsar possidet cum Burgundię comitatu, Holandia & Brabantia, Cetera quæ in Galliæ tabula continentur, Rex ipse possidet, excepta Rheni ripa, hoc est, exceptis regionibus quæ Rhenum ab occidente contingunt, ut sunt Heluetia, Alsatia, Vastū regnum, Eysalia, Brabantia, Geldria, &c. Lotharingia etiam proprium habet ducem, sicut & Subaudia. Caletes Anglorum Regi parēt. Heluetiorū regio de mōcratia regitur. Derege Gallię duo memoranda feruntur, de quibus tamen multi dubitant. Primum, quod sit in Remensi ecclesia uas crismate perenni redundans ad regis coronationem cœlitus missum, quo reges omnes liniuntur. Alterum, quod Rex ipse solo cōtactu strumas siue scrofulas curet. Vidi ipse Regem plurimos hoc languore correptos tāgentē, an sanati fuerint nō uidi. De Gallia Strabo sic scribit. Gallia omni ex parte spargitur fluuijs. Quiddam